Salo, 21 Febr. 1973.

Dragii noștri,

Am primit scrisoarea din 27-1-73. și coletele cu publicații din Exil. Călduroase mulțumiri, cu deosebire pentru „[illegible]" expediat la <u>10 oct</u>. Am găsit unele lucruri interesante

1) Este simptomatic faptul că mulți dintre noii sosiți nu știu ce a fost „la Canal". Poate pentru cei tineri să fie justificare că au trecut ani mulți de când s-a practicat „genocidul" de la Canal. Mai este: „că cei mai bătrâni se feresc să povestească asemenea tragice întâmplări. Suspiciunea și groaza planează peste tot și paralizează.

2) Este impresionant efortul ce-l faceți să ajutați pe noii refugiați. Dar nu trebuie să vă neglijați sănătatea, tocmai spre a putea continua această asistență atât de necesară.

3) Fetița mea se simte cum nu se poate mai bine. Vă mulțumește din suflet pt. grija ce-i purtați

4/ De la un timp încoace primesc Buletinul lui Boian direct de la redacție însă cu mare întârziere. Abia zilele acestea am primit numerele pe Oct. din anul trecut! Nu știu dacă aceste întârzieri se datorează grevelor de la poșta italiană sau se datorește faptului că au fost expediate cu poșta normală adică nu „par avion".

5/ Din publicațiile d-voastră primite direct sau prin voi, n-am văzut nimic scris privitor la festivitățile cu ocazia inaugurării Muzeului local al Bibliotecii de la Freiburg. M-ar interesa să știu cum a redat acest eveniment cultural.

6/ La începutul acestei - mi-au scris cei de acasă - Mama noastră care împlinește 90 de ani - a avut o criză de inimă. Îngrijită la timp, a trecut-o cu bine. Zilele acestea am primit scrisoare de acasă. Îmi scrie că-i e mult mai bine. Feța primește regulat scrisori de la surori. Le duce dorul fiindcă nu le-a văzut de mult. Una din ele chiar de 5 (cinci) ani! Din partea noastră și a familiei Ilete calde urări de bine. Cu dragoste.

Ioița

P.S. Îmi pare rău că Cam. IV. Crăciun a avut decepții cu 4.XII Mai demult i-am scris lui Mircea Popescu să ia contact cu el. Nu să-l întreb.